Flašinet *je animovaný film,*
na kterém pracuji už několik let.

Po řadě zásahů vrtošivé náhody (k jakým u produkce
dlouhometrážních filmů zhusta dochází) byly v roce 2006 práce na filmu
obnoveny. Tehdy jsem přizval Raphaëla Meltze, aby mi pomohl scénář přepsat.

Tato kniha je literárním scénářem – to je u filmu
pracovní etapa, kdy text filmového scénáře vypráví děj, ale zatím bez dialogů
a výstižné stylové výzdoby. Obrazová stránka odpovídá výtvarným studiím,
které jsem kvůli tomuto projektu podnikl; osoby, situace
a scenérie už vám velmi přesně řeknou,
co posléze uvidíte na plátně.

Nicolas de Crécy

FLAŠINET

FLAŠINET

KONCEPT, IDEA A KRESBA Nicolas de Crécy

TEXT Nicolas de Crécy a Raphaël Meltz

MEANDER

EDICE PRO EMU
SVAZEK 24

Veškerá práva vyhrazena
© Meander – Ivana Pecháčková, 2015
© Futuropolis, 2007
Translation © Richard Podaný, 2015

ISBN 978-80-87596-68-5
www.meander.cz

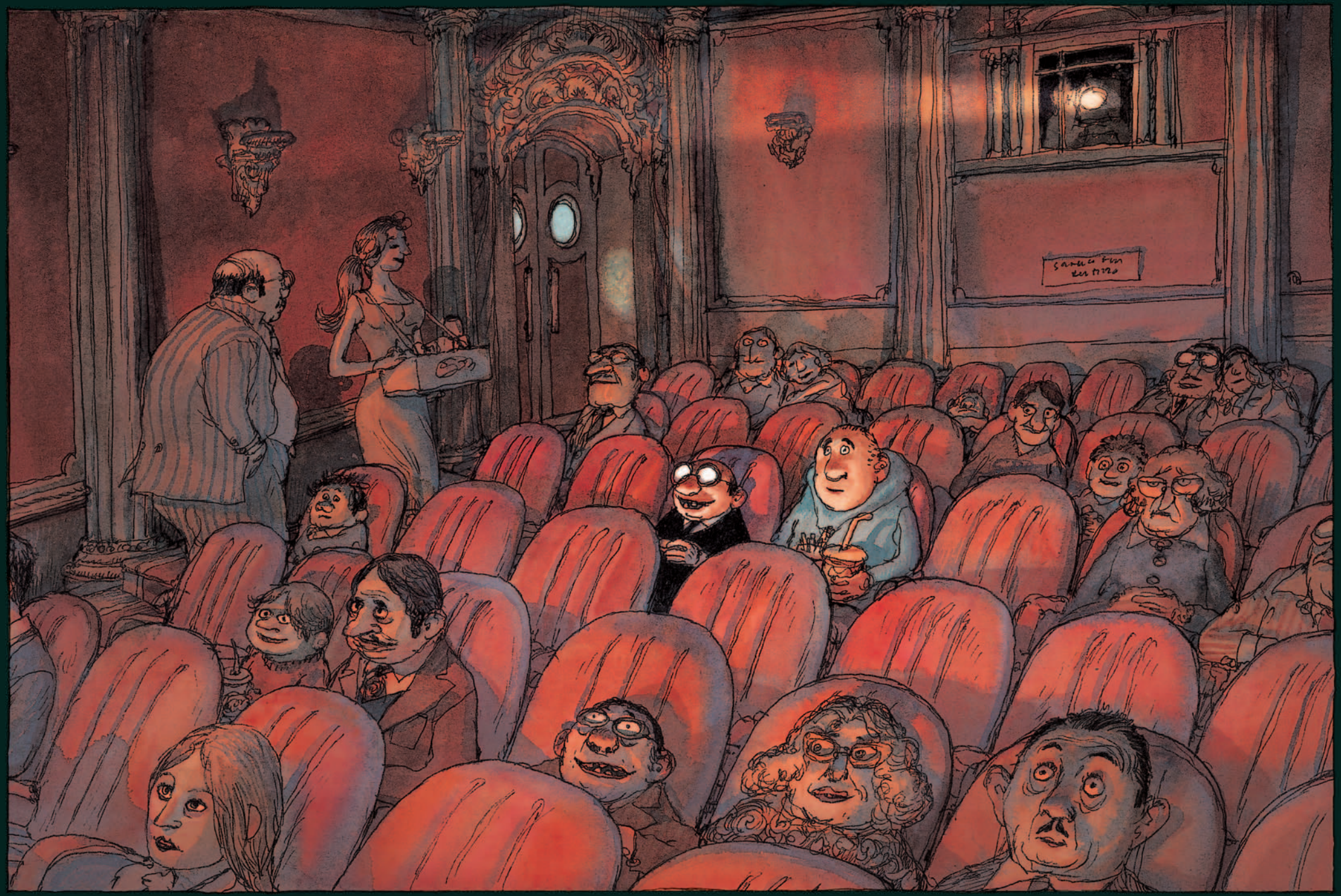

Svalnatý superhrdina s hranatou bradou urve celou paži soše Svobody. Pak se otočí k oranžové sulcovité obludě, která cedí přes žraločí zuby sirnatý dým, a pochodní v ruce sochy ji omráčí. Netvor se zmítá, obrací oči v sloup a řine se z něj zelenavá tekutina. Zelená pěna se šíří mezi okolní budovy, potom se scvrkává a mizí v podobě bublin. Superhrdina nadme hrudník a pyšně se napřímí, sledován obdivnými zraky mladé dámy v cárech šatů.

Gustav Glarous, energický mužík, jehož oči sotva vidíme za tlustými skly brýlí, sedí v přítmí sálu a sleduje děj filmu jako u vytržení, s pusou otevřenou. Nakloní se ke svému synu Stevovi, mladíkovi s nesmělým úsměvem, který váhá, jestli má zalovit v kornoutu s popcornem, anebo v sáčku s lékořicí. Gustava synovy přízemní sklony nazlobí, a tak se chystá zasáhnout, když tu v kinosále zazní výbuch: všichni diváci leknutím nadskočí a na Gustava dopadne sprška popcornu.

Na plátně se z nitra sochy Svobody vynoří asi padesátka dalších oblud. Superhrdina, nyní ozbrojený už jen ulomeným plamenem z pochodně, dál statečně bojuje. Mladá dáma v hrůze zavírá oči. A Gustav v sále jakbysmet.

Jen co vyjdou z kina, zahájí Gustav nadšenou a nezadržitelnou tirádu, z níž plyne, že tenhle film, a konkrétněji přístup jeho hrdiny, jsou hodnotným ponaučením pro život. Nikdy neztrácet odvahu, nenechat se odrazovat drobnými obtížemi, jako je například jaderná bomba ve vaší posteli; to z člověka dělá opravdového vítěze.
Steve se snaží sladit krok s otcem a poslouchá ho na půl ucha. Gustav máchá rukama jako větrný mlýn a popisuje jejich podnikatelskou budoucnost, zítřky plné úspěchu a slávy: spolu vybudují firemní říši, jen když se Steve konečně rozhodne mít víc ctižádosti; a tu říši pak synek zdědí. Steve poslušně přikyvuje, ale při tom si prohlíží macatá stehna jedné divačky, která vyšla z kina před nimi. Gustav se nechá unést zápalem a při popisu toho, jak poletí vzhůru akcie jejich společnosti na burze, ukročí z chodníku na vozovku a jedno auto se mu tak tak vyhne. Ve snaze znovu získat rovnováhu se Gustav překotí na opačnou stranu a svalí se na stojan novin vyložených před trafikou. Noviny se rozletí po ulici.

TITULKY

Na policích v jedné dílně je s maniakální pečlivostí narovnané nářadí, každé ve třech exemplářích. Uprostřed dílny, kolem ponku, na němž leží pár kusů železa, kutí usilovně a v operetním kalupu tři svižné postavy, tři Grácie. Za pomoci složité ocelové konstrukce a velkých plátů vydělané kůže vytvářejí tvar stehna.

OPEN
FOR
BUSINESS
SPLAST
VIANDE
EN
GROS

Jsme vzadu za obchodem se šperky a brýlemi. Jeho majitel se potí před namířeným revolverem v rukou Mořice, urostlého chlapáka, jemuž pod brežněvovským obočím skoro není vidět do očí. Mezi nimi sedí Lotras, nechutně otylá masa v elektrickém invalidním vozíku vybaveném bočními zrcátky, a něžně hladí jakéhosi ptáčka. A spíše ptáčkovi než majiteli obchodu líčí, jaké příjemné pocity lze prožít při zástavě dýchání; přestat dýchat, zůstat pod vodou, to znamená vystoupat na nebesa. A měřit toto dušení chronometrem, to je ještě větší potěšení: Chronos, čas, a metron, míra. Míra času, který nám ještě ze života zbyl.

Zpitomělý majitel obchodu ho sotva vnímá. Lotras tedy myšlenku upřesní: tisíce květů vykvetou z chodníků, jedině když každé semínko vzklíčí přesně tak, jak má. Mořic už má šéfových květnatých oklik dost a přeloží to: musíš zaplatit pravidelné výpalné, jinak tě teď hned odděláme. Obchodník se třese strachy. Očekává velkou, ale zpožděnou platbu od Anonymních dalekozrakých. Jakmile ty peníze bude mít, okamžitě zaplatí. Mořic zvedne revolver a chce ho uhodit, ale Lotras jej rázným gestem zadrží, a to s nenucenou jistotou učitele, který opravuje žáka. Poklidně se vrací ke svému monologu o zástavě dýchání.

Steve pobíhá čile sem tam po obchodě s mopedy a oči se mu blýskají. Pročítá si cedulky a porovnává jednotlivé modely. Zalíbí se mu dva z nich, jsou po 480 dolarech, a tak předčítá parametry jejich motorů, nahlas, aby to slyšel otec, ten ale poslouchá stěží na půl ucha. Mladík váhá: čemu by měl dát přednost, výkonnějšímu kompresoru, anebo kvalitnějším brzdám? Gustav zamíří k majiteli prodejny a vyptává se ho, jak jdou obchody. Zavalí jej sledem technických dotazů, kterým podle všeho sám příliš nerozumí: na rentabilitu investic, hrubý provozní zisk, na asymptotickou ziskovou marži. Majitele obchodu Gustavova mnohomluvnost obtěžuje, nicméně zůstává zdvořilý. Steve upře pohled na moped, který do obchodu pomalu přitlačila Benedikta, pohledná, ač poněkud buclatější dívka. Řekne majiteli, že její stroj se porouchal, a přitom ona musí naléhavě cosi kamsi dovézt. Steva zprvu fascinuje moped a jeho ohnivě červená kastle, ale jen co se podívá výš, zaujme ho dívčina rozměrná a něžná silueta. Dělá jako by nic a rozluští logo na schránce na nosiči mopedu: Protezia. Benedikta se Stevovi podívá zpříma do očí; on zrudne a v trapných rozpacích se jí zeptá, kolik ji stál tenhle stroj, který se mu vážně líbí. Benedikta se na něj usměje, ale beze slova odpovědi zamíří dozadu do opravářské dílny.

Steve vyjde z obchodu s očima upřenýma do prázdna a s připitomělým úsměvem na tváři. Před ním jde Gustav a energicky kritizuje majitelovu zakrnělou ctižádost. Jak může vlastník prodejny marketingově vzato tak skvěle umístěné odmítat byť jen uvažovat o regionálním exportu coby zdroji dalšího rozvoje?

Otec se synem dojdou před penzion Gloskowski, kde na ně už čeká jejich bytná, hašteřivá stařena, jež právě vynáší na chodník obsah jejich pokoje. Steve se pokusí vyjednávat, ale Gustav si pyšně postaví hlavu; ti, kteří jej dnes vyhánějí jen kvůli přízemním monetárním problémům způsobeným plánovanými investicemi, toho budou hořce litovat později, až Glarous Company zazáří v širším světě! Bytná mu místo odpovědi mrští do obličeje poslední kousky majetku: jedny boty a špinavé slipy.

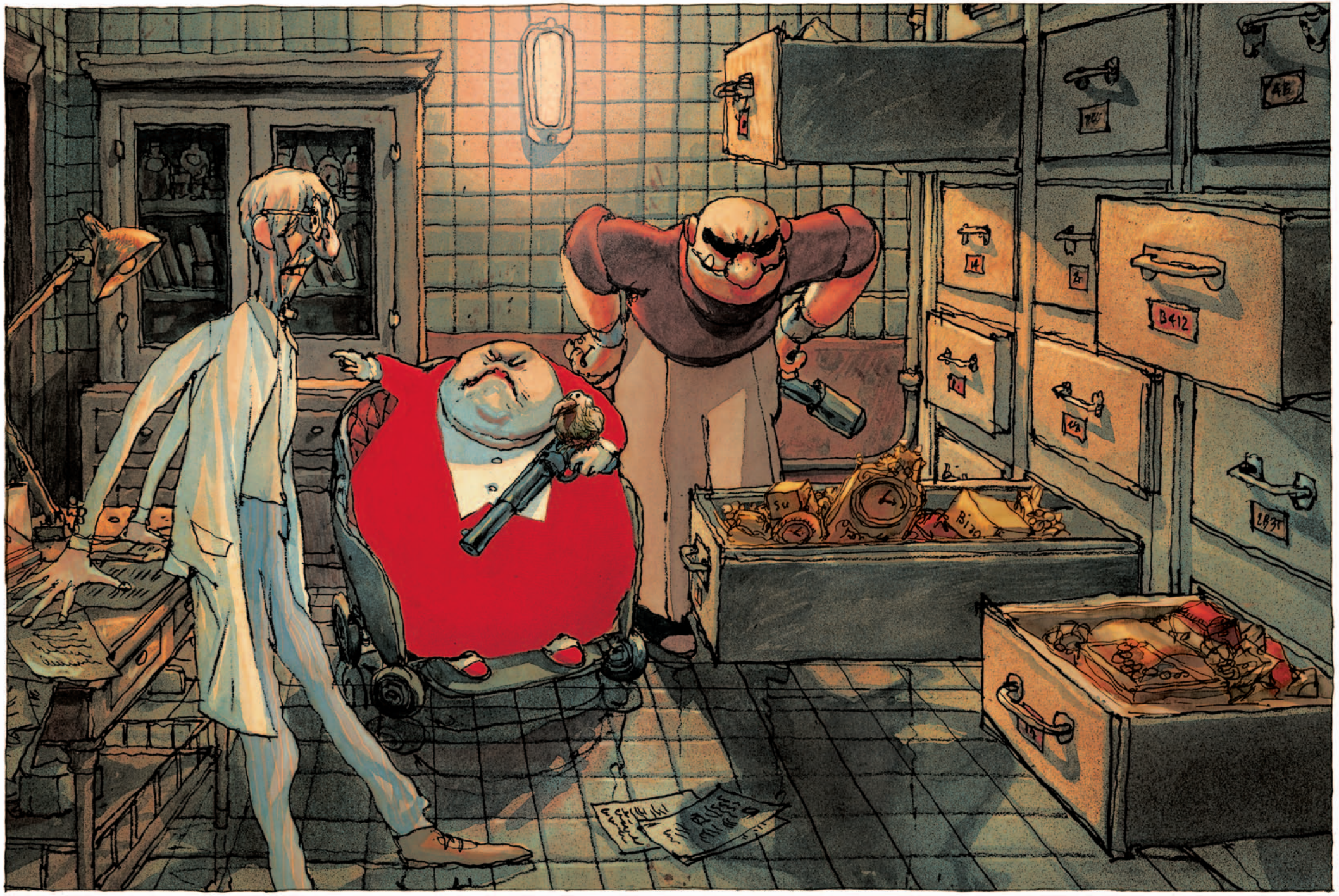
B412

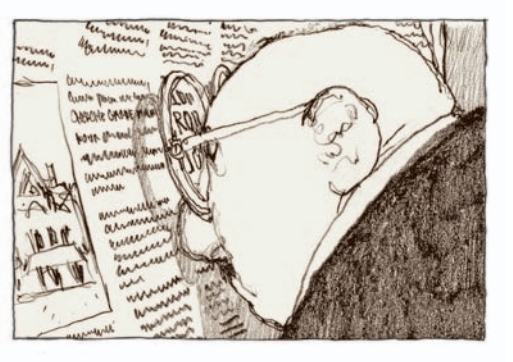

Gustav poměrně nejistě balancuje vestoje na třech odrbaných kufrech, což je nyní veškerý jeho majetek. S pomocí Steva, který ho drží za kotníky, si lačně prohlíží fotografie domů ve vitríně nějaké realitní kanceláře. Oči mu čile šmejdí po inzerátech a u toho přesvědčeně prohlásí, že tenhle obrat osudu je jejich vysněnou příležitostí, jak se konečně vrhnout do mocného proudu obchodu. Nejvyšší čas přejít k činu: jejich ctižádost brzy najde způsoby svého uskutečnění. Steve se snaží otcův zápal mírnit a připomíná mu, že jejich obchodní záměr je teprve v plenkách, ale Gustav se na něj oboří a vyčte mu malomyslnost, bezpochyby zděděnou po matce…
A najednou Gustav radostně vykřikne: našel ideální prodejnu.

Ve tmě tmoucí se při úpatí hory klikatí železniční trať. V dálce se objeví vlak. Na jedné kolejnici se zmítá obrovský připoutaný pták. Vlak náhle začne prudce brzdit a zastaví se těsně před ním.

Obrovský sklad, regály se táhnou, kam až oko dohlédne. A na nich, opřené či položené, různé protézy: dřevěné ruce, kovové nohy, kaučukové klouby… Benedikta se motá mezi policemi se seznamem v ruce. Nandává si věci do košíku, který drží v ruce, a každou další položku si ze seznamu odškrtne. Když celý seznam vyčerpá, skočí na tobogan a po něm sjede až k čekajícímu mopedu, jehož motor stále přede. Upevní košík dozadu a plnou rychlostí odjíždí ze skladu, nad nímž nepravidelně poblikává světelný nápis PROTEZIA.

I po ulicích se Benediktin moped řítí plnou rychlostí, vyhýbá se osobním i nákladním vozům, bere to na červenou a kašle na stopky a přednosti.

Lotras jezdí na svém vozíku jako lev v kleci na kolečkách po opravářské dílně tří Grácií, svých neteří, které čekají na dodávku, aby se mohly znovu pustit do práce. Lotras vykružuje stále těsnější kolečka a nadává na to, jak je dodávková služba pomalá.

Rozezní se zvonek. Jedna Grácie otevře a Benedikta jí předá balíček. Lotras se na ni dívá podrážděně, ale neřekne nic. Benedikta odjede a tři Grácie se dají zase do práce… jen co vyhnaly strýce z místnosti.

FRAGILE